

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 10 lipca 2023 r.
(OR. en)

11545/23
ADD 1 REV 1

COPEN 244
DROIPEN 99
ENV 817
RELEX 852
JAI 976

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 7 lipca 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2023) 419 final - ANNEX

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK do zalecenia dotyczącego DECYZJI RADY upoważniającej Komisję Europejską do udziału w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach dotyczących konwencji Rady Europy zastępującej Konwencję o ochronie środowiska poprzez prawo karne z 1998 r. (ETS nr 172), a także towarzyszącego jej projektu sprawozdania wyjaśniającego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 419 final - ANNEX.

Zał.: COM(2023) 419 final - ANNEX

Bruksela, dnia 7.7.2023 r.
COM(2023) 419 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do zalecenia dotyczącego

DECYZJI RADY

upoważniającej Komisję Europejską do udziału w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach dotyczących konwencji Rady Europy zastępującej Konwencję o ochronie środowiska poprzez prawo karne z 1998 r. (ETS nr 172), a także towarzyszącego jej projektu sprawozdania wyjaśniającego

ZALĄCZNIK

Jeśli chodzi o ogólne cele negocjacji, cele Unii powinny być następujące:

- 1) Konwencja powinna być zgodna z prawem Unii dotyczącym ochrony środowiska poprzez prawo karne, w tym z trwającymi negocjacjami w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępującej dyrektywę 2008/99/WE¹.
- 2) Konwencja powinna gwarantować poszanowanie podstawowych praw i wolności zapisanych w traktatach Unii Europejskiej i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o treść negocjacji, cele Unii powinny być następujące:

- 3) Określone cele przedstawione szczegółowo poniżej powinny zostać osiągnięte, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności wyniku negocjacji z odpowiednimi przepisami wewnętrznymi Unii dotyczącymi przestępstw przeciwko środowisku. Te wewnętrzne przepisy, uwzględniając ich zmiany w ramach unijnej procedury ustawodawczej, a wreszcie w ich ostatecznej przyjętej formie, będą służyć jako punkt odniesienia dla stanowiska negocjacyjnego Unii.
- 4) Negocjacje powinny doprowadzić do wspólnego rozumienia kategorii przestępstw przeciwko środowisku i sankcji wobec osób fizycznych i prawnych w państwach członkowskich UE i państwach członkowskich Rady Europy; ułatwią one dzięki temu współpracę międzynarodową.
- 5) Planowana nowa konwencja powinna być zgodna z dorobkiem prawnym UE, który przyczynia się do realizacji celów unijnej polityki ochrony środowiska i odzwierciedla w możliwie największym stopniu zakres nowej dyrektywy w sprawie przestępstw przeciwko środowisku, która jest obecnie przedmiotem negocjacji. Nowa dyrektywa w sprawie przestępstw przeciwko środowisku i nowa konwencja powinny wzajemnie się wzmacniać oraz wzmacniać swoje cele, do których należy podniesienie poziomu ochrony środowiska i poprawa jakości środowiska.
- 6) Przestępstwa przeciwko środowisku przewidziane w konwencji i ich zakres powinny być jasno określone i zgodne z wykazem przestępstw w art. 3 ust. 1 wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępującej dyrektywę 2008/99/WE²; należy w tym celu uwzględniać postępy w negocjacjach między współprawodawcami unijnymi oraz – w rezultacie – ostateczną wersję wspomnianej dyrektywy.
- 7) Konwencja powinna zawierać definicję odpowiedzialności osób prawnych, która byłaby zgodna z definicją zawartą w dorobku prawnym UE.
- 8) Konwencja powinna zapewniać dostępność skutecznych, odstrasżających i proporcjonalnych sankcji wobec osób fizycznych i prawnych.

¹ COM (2021) 851 final, 2021/0422 (COD).

² Zob. przypis 1.

- 9) Konwencja powinna zawierać odpowiednie przepisy dotyczące jurysdykcji, które zapewniają, aby państwa członkowskie miały – co najmniej – jurysdykcję w odniesieniu do przestępstw przeciwko środowisku popełnionych przez ich obywateli lub przestępstw, które mają miejsce na ich terytorium lub na pokładzie statków pływających pod ich banderą.
- 10) Konwencja powinna służyć wspieraniu międzynarodowej współpracy i wzajemnej pomocy oraz propagować wykorzystanie istniejących mechanizmów współpracy, wymiany informacji i wzajemnej pomocy.
- 11) Konwencja powinna zawierać postanowienia mające na celu wzmocnienie krajowych łańcuchów egzekwowania prawa w zakresie przestępstw przeciwko środowisku, aby umożliwić skuteczne wykrywanie tych przestępstw, prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie, ich ściganie oraz karanie w ramach wspomnianych łańcuchów.
- 12) Rola obywateli w wykrywaniu przestępstw przeciwko środowisku i stawianiu ich sprawców przed sądem powinna być uznawana, a ich prawa bronione.
- 13) Państwa członkowskie powinny podejmować działania mające na celu podnoszenie świadomości na temat szkodliwości przestępstw przeciwko środowisku. Uznaje się zasadę ostrożności mającą na celu unikanie przestępstw przeciwko środowisku.

Jeśli chodzi o funkcjonowanie konwencji, cele Unii powinny być następujące:

- 14) Zmieniona konwencja powinna uwzględniać istniejące instrumenty na poziomie międzynarodowym i regionalnym oraz bieżącą współpracę międzynarodową w ogólnosiwiatowej walce z przestępstwami przeciwko środowisku.
- 15) Zmieniona konwencja powinna utrzymać mechanizm wdrażania i postanowienia końcowe, w tym dotyczące rozwiązywania sporów, podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia i przystąpienia, wejścia w życie, zmiany, zawieszenia i wypowiedzenia.